

Sygn. akt I CSK 498/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa A. G.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej [...] w W.
o stwierdzenie nieważności uchwały w części i uchylenie uchwały w części
ewentualnie o uchylenie uchwały w całości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 stycznia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 3 marca 2016 r., sygn. akt VI ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie, sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - stanowią podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka A. G. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 3 marca 2016 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, tj. zagadnienie nowe dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie sądowym i nauce prawa oraz budzące poważne wątpliwości co do sposobu jego rozwiązania. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera przekonującej argumentacji wykazującej występowanie sformułowanych w skardze kasacyjnej zagadnień prawnych związanych z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 1222 ze zm.), których rozstrzygnięcie jest niezbędne dla rozstrzygnięcia o zasadności wniesionej skargi kasacyjnej przy uwzględnieniu treści kwestionowanej uchwały walnego zgromadzenia pozwanej. Na taką ocenę wpłynęło to, że w orzecznictwie sądów powszechnych (por. wyroki Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 marca 2013 r., I ACA 1028/2012 i z dnia 9 czerwca 2016 r., VI ACA 291/15, nie publ. oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 29 maja 2014 r., I ACA 907/13, nie publ.)

oraz w piśmiennictwie - do czego nie odniesiono się w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania - wskazuje się jednolicie, że nadwyżka z działalności gospodarczej prowadzonej przez spółdzielnie mieszkaniowe może być przeznaczana na utrzymanie zasobów mieszkaniowych należących do członków spółdzielni i w związku z tym może być przeznaczana także na zasilenie funduszu remontowego (art. 5 ust. 2 u.s.m. w zw. z art. 77 § 2 Prawa spółdzielczego).

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

jw